

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокое число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год. 6-й пополудні.

Реданція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9 ул. Коперніка. — Експедиція місцева в Агенції Ляндонского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Запросини до передплати.

Почало ся третє чвертьрічє нашого видавництва. Тимто просимо відновити передплату, щоби можна управильнити експедицію. Всіх, що мають залеглости за минуше чвертьрічє, просимо о скорє вирівнанє тихже, позаяк мусимо все оплачувати готівкою і не користуємо ся ніяким кредитом.

Від Адміністрації «Руслана».

Резолюція вірноконституційної більшої власности німецької.

(+) Коли ми писали про антиавстрійські демонстрації Шенерерців і німецьких лібералів в Хебі, не було ще докладних вістий про хід нарад і ухвали зборів вірноконституційної більшої власности німецької, що відбули ся у Відні під проводом ґр. Освальда Туна минушої суботи і неділі. Тепер вже маємо повну основу і вступної промови ґр. Туна і резолюції ухвалені на тих зборах.

Промова ґр. Туна і резолюція вірноконституційної більшої власности, котрих основу подаємо на пнъшпім місци, показують, що й та партія, для котрої ґр. Бадені не хотів явно і рішучо признати ся до утворені без него парламентарної більшости, що та партія, котру ґр. Бадені силкував ся для себе приєднати, виступила також против єго політики і стоїть против нему солідарно з тевтонськими обструкційниками. Она вправді не похваляє участи деяких німецьких лібералів в зборах поза межами Австрії і собі застерігає право самостійної і незалежної політики; она ріжнить ся в своїх предложениях і у способі вислову своїх поглядів політичних від віч тевтонських обструкційників, однак зовсім рішучо обертає ся против цілої системи теперішнього правительства.

І річ ґр. Туна і резолюція більшої власности вірноконституційної дорікають ґр. Баденьому, що він викликав внутрішню кризу в Австрії, що помимо острого з боку вірноконституційної власности більшої видав язикові розпорядження, котрими (після погляду сеї партії) заколибав національні границі і загнав Німців в пристрастну опозицію, а Чехів не тільки не вдоволив, але ще розбудив між ними жаждобу до безмежних домагань. ґр. Тун звалоє також одвічальність за безуспішність угоди на правительство, котре не вступило з конкретними внесєнями, а резолюція указує на недостачу кріпкої ініціативи натхненої австрійскою ідею державною. Резолюція докоряє також правительству, що по зачиненю ради державної заборонами віч і тайними розпорядженнями оно ще заострило положенє політичне.

Таким отже рішучим способом виступає та партія против ґр. Баденього, котрий думав її приєднати для парламентарної більшости. Тою заявою знищила она можливість сєго пляну, звернула ся рішучо против міністерства ґр. Баденього на дорогу опозиції і зсолідаризувала ся з обструкційними послами німецькими і табору ліберального, національного і Шенерерівського.

Тим способом показала вірноконституційна власність німецька, що она неприхильна всяким уступкам хоч би найсправедливішим в користь якої небудь славянської нації і що она все готова, вірна своїм традиціям, піддержати централістичну і ліберальну систему в Австрії, як се свого часу показала і за ґр. Гогенварта і Белькредого. До сєго кроку була та партія ще більше наполюхана і спонукана річю кн. Фридриха Шварценберґа, котрий відказав жизненности тій конституції, яку, утворила вірноконституційна партія.

Заявою солідарности з лібералами, націоналами і Шенерерцями на точці вірноконституційного централізму полишила більша власність німецька ґр. Баденьому числи-

ти хиба лише на консервативних Німців, що належать до парламентарної більшости, та християнсько-соціальных (антисемітів), що стоять вправді поза парламентарною більшостю, але противні обструкції і заявляють ся в своїм органі Deutsches Volksblatt против централістичної а за федеративною системою в Австрії.

ґр. Бадені, котрий не хотів сьміло і рішучо признати ся до парламентарної більшости, що противна централістично-ліберальній системі, мусить тепер або підняти ся перестрою Австрії на нових основах федеративних і надати славянським народностям вплив приналежний їх числовій перевазі або подати ся до димісії.

Наколиби корона не рішила ся на держави на нових основах, в такому случаю корона була би спонукана правити державою з підмогою якогось урядничого міністерства, котре буде мати метою лише поладжуване біжучих і конечних справ державних з виключенем виразного напрямку політичного.

Русини очевидно не можуть покладати на таке міністерство яких небудь надій на поправу свого національного і політичного положеня, як взагалі надії покладані на упадок існуючих а прихід нових міністерств показували ся нераз вже для Русинів марними. Становище, яке собі здобули рускі послы народові в раді державній Союзом заключеним із Словінцями і Хорватами може їм стати кріпкою підвалиною в боротьбі за національні і політичні права, однак треба все тямити, що лише культурним двигненем і сьвідомостию руского народу в долині дамо спроможність руским послам чи то в раді державній, чи в соїмі здобути приналежні єму права і становище в семіи інших народів австрійських.

Буковинські справи.

Чернівці без рускої школи, шістора тисяча руских дітей без науки на рідній мові! Крава рада шкільна на своїм посліднім засіданю від-

Я щастя ніколи не мала.

Оповіданє мертвецкої судуси.

Я не була ніколи щаслива. Мама покинули мене маленькою, я виховала ся при мачосі. Ви знаєте, що се мачоха?..

Ні! не знаєте. От я у неї і лїнива, і нездала, і дурна, та всюди мною попихають бувало. Чи корову у дощ вигнати — попати, чи в слоту за хоптою піти, чи відробити кому напшню, що набрало ся на переднівку, або і плуга, що виорав нивку на весні, то все кажуть мачоха до мене: «Йди, та йди Фесько!» Єї дівчата ходять бувало по зарібках та гроші із заробітку пряхуть собі, а мене за гроші на лан ніколи не посилали, а коли вже не було дома роботи і я вирву ся на силу з дівчатами, то ще я вечером і до хати не дійшла, вже мачоха знає, по кілько платили на лану або кілько я кіп нажала або навязала, та править гроший в мене. Коби хоч крайцар перед нею сховати, ніколи не вдалось мені.

А гроший мені так хотїлось мати, що страх! Мачошині дівчата вистроєні в нові спідницї та

запаски, та що раз то влітають нову бинду в косу, а я ніколи не мала нічого нового. Як часом купила нову бинду для своїх дочок, то вже стару від них відбере, кине мені, та ще каже: «А бач, щоб не згубила або не замастила»... Та я і тим тішила ся.

Тато нераз задля мене сварили ся з мачохою, та що вдіяли? Мачоха на своїм поставить бувало все, а ще і мені дістала ся неодна латка та лайка, іноді й кулак. Накриткою взяли єї після смерти моєї матери, та она мала за собою кусень поля, та грядку на коноплі; більше нічого не принесла татунєви. Навіть і подушки людяної не мала. А мої мама покинули всі порядки: і постіль, і шматя, і одежу, і пацьорки. А тоті пацьорки то вже мені переказали, а такі були червоні як ягоди горяби — та і не дрібні. Та що се було против мачошиного поля?! А бувало викрикає все: «Ви то мій хлїб їсте; я то своєю працею годую тобі сєсю нездару! Своїх четверо не числила, а з них жадне і ногою на єї поле не ступило: я і сполола, і вижала, і звязала; іноді і сама праником вимолотила. Та се нічо не рахувало ся. Або єї коноплі! Весєнько я сама зробила коло них: і побрала, і наквасила, і викинула, і стерла, і

спряла, та й сама до ткача носила і сама спускала, та я все нероба була; а прийшло сорочки краяти, то все покряяла буцім то і для мене одна, і для всіх по одній, та мені ніколи не судило ся єї носити. Лише пошила я їх для всіх, навіть для єї дівчат, а вже як показали ся діри, то вже я мусїла доношувати, а нову ніколи і не мала на собі. І не сьміла ушпнути ся за нову.

Раз заболїла дядина — сестра татова; в осени було. Нікому було там робити домашню роботу, бо іно два хлопці мала. Прийшов дядько, та склонив ся мачосі: змилюйте ся, поратуйте! дайте дівку, бо моя стара нездужає! Обідцали дати щось нашні та коний до ліса, а і про мене згадали, що дадуть дещо з одежі. Тато не хотїли пустити мене, та казали: «Нехай котра з єї дївок». Та мачоха не пустила; я і так зрадїла, що Господи! От добуду ся хоч на часочок з тої пекольної опіки мачошиної. Алеж і добре мені було в дядини як в раю! Тоді я була щаслива; дядина дбали про мене; та хоч самі ледво з постелї злізали, і нікуди не могли похати, то все бувало передадуть через кого до міста, та куплять мені або на спідницю, або на станик, а вжеж биндів я дістала від них не

кинула дотичне внесенє проф. Єротея Пігуляка. Німецький шовінізм взяв гору над справедливо-стю і верховодячі у нас всемогучі Германі за-подіяли знов одну велику кривду рускому насе-леню, зігнували его пекучу потребу і загоро-дили знов соткам руских діттих дорогу до обра-зованя і просвіти. На як довго — покаже бу-дучність, бо Русини не перестануть домагати ся приналежного їм права і мусять вибороти собі те, що є доконечно підставою просвіти рус-кого населеня в Чернівцях — народну школу з ру-скою викладовою мовою. Кривдячий поступок краєвої ради шкільної зганили навіть деякі ні-цікі газети, називаючи его, так як він се заслу-гує, насилєм Німців над корінним населенєм. Також і «Бук. Вѣдомости» заговорили про се у вступній статі неділішного числа і вказуючи на відношенє числа руских діттих до числа ні-мецьких діттих, підносять сю нечувану кривду Русинів, котрі на своїх 1134 діттих не мають а-ні одной школи з викладовою, рускою мовою, а Німці (без жидів) на 1109 діттих мають 6 ні-мецьких і 10 мішаних шкіл! «Бук. Вѣдомости» вказують, що належить дальше робити, щоби мимо краєвої ради шкільної дійти свого права і завзивають всіх Русинів до борби против такої системи наших гегемонів.

Те справедливе обуренє «Бук. Вѣдомостей» тішилоб нас, колиб оно було щире. Але ся га-зета хотіла тільки себе поставити у світло по-борника за руску справу на Буковині а кинути болотом на тих людей, котрі найбільше заходи-ли ся коло справи заснованя рускої школи в Чернівцях. «Бук. Вѣдомости» звільняють о. став-рофора Воробкевича і о. крил. Костецкого від вини в тій справі, бо після них мають ті два пан-отці заступати тільки віроісповіданя в кра-євій раді шкільній. До чого було потрібне тій га-зеті іменувати о. крил. Костецкого членом кра-євої ради шкільної, сего не знаємо, бо о. Ко-стецкий не був ніколи і не єсть єї членом. Але що власне проф. Пігуляка она обвиняє, що він нічо не зробив для заснованя рускої школи, се до-казує, що у неї нема щирої ревности для спра-ви а тільки партійна злоба і фальшивство. Ще дуже давно перед тим, нїм «Бук. Вѣдомости» вийшли зі свого зачарованого кільця фонетики, рептильного фонду і уніяцкої політики, бо ще перед шістьома роками тов. «Руска Школа» внесло було до ради міської петицію о заснова-нє рускої школи в Чернівцях. Петиція «Рускої Школи» залягала там роками і вкінці не дїжда-лась полагожденя, бо рада міська узнала това-риство некомпетентне забирати голос в справах шкільництва в імени руского населеня міста. Відтак піднесли були сю справу рускі послы в соїмі краєвим а власне і посол Пігуляк брав в тїм велику участь та соїм ухвалив одно-го-лосно резолюцію, завізвати правительство, щоби постарало ся о заснованє рускої школи в Чернівцях.

Краєва рада шкільна передала ухвалу сої-му раді міській а она відказала ся від переве-деня того жаданя. Краєва рада шкільна не зро-

била жадних дальших кроків, але зложила цілу справу до актів і тим способом хотіла убити єї. Тоді підняв справу рускої школи проф. Пігу-ляк і поставив самостійне внесенє в раді шкіль-ній, мотивуючи всесторонно потребу рускої на-родної школи в Чернівцях. Що внесенє пере-пало се певно не вина переконуючих мотивів проф. Пігуляка, але вина безвзглядної і ворожої нам голосеуючої більшости в краєвій раді шкіль-ній. Певно що ті люди, котрі поклали заслугу, що справа заснованя рускої школи в Чернівцях прийшла під обради краєвої ради шкільної, не чекали аж на почин і захохоту «Бук. Вѣдомо-стей» і єї покровителів та так само не потре-бують єї ради і накликуваня на будуче — они знають і без «Бук. Вѣдомостей» чого вимагає від них народний обовязок і як доходити тої нової кривди руского народу.

З „Буковини“.

Вісти політичні.

— Коли півурядовий *Fremdenblatt* перед кількома днями подав вість про невдачу угодо-вих переговорів, що мали метою відділенє вір-ноконституційної більшости власности від німець-ких лібералів, заявила таж сама часопись ми-нувшої неділі, що правительство і дальше ува-жає своїм обовязком старати ся о полагожденє язикового спору в Чехах і уладити справу в до-рові законодатній. Правительство, сказано там дальше, не дасть ся знеохотити сею першою пробою а буде старати ся вибраною вже або й и ньшою дорогою довести до проясненя прав приналежних Чехам і Німцям.

Сю загадочну дорогу поясняє віденський кореспондент львівського *Przegląd-u*, котрий по-дав вість про авдієнцію гр. Баденього у цїсаря в день невдачі угодних переговорів (8. липня) як і про довгу конференцію з гр. Голуховским. Поясненя *Przegląd-u* також були доволі темні, однак з них виходило, що правительство має на думці змінити конституцію, наколи би не змінила ся в осени ситуація в парламенті, котра довела до зачиненя сесії. «Нехай би і угода з Угорщиною не повела ся, пише сей ко-респондент і бюджет не був ухвалений і т. д. — все те видержить держава — і в тїм має рацію др. Рус — але теперішня конституція сего не видержить.»

В суботу розпочала ся а в неділю покінчи-ла ся конференція вірноконституційної більшости власности, котрої значінє обговорюємо нині у вступ-ній статі. Народи відкрив гр. Освальд Тун а брали участь члени палати панів: Хлюмецкий, кн. Фір-штенберг, гр. Котульський, кн. Роган, кн. Шта-ремберг, кн. Травмансторф, послы гр. Атеме, Ед-мунд і Франц, др. Бернрайтер, гр. Кольорадо-Мансфельд, бар. Кільмансег, бар. Людвіксторф, Пірко, бар. Седльницький і Скрбенський, гр. Штірг, і гр. Терляго. По промові гр. Туна вивязала ся довга розправа, в котрій віддано признанє ста-новищу вірноконституційних послів в раді дер-жавній а іменно висловлено подяку обидвом предсідателям Людвіксторфови і Дубскому.

На основі переведеної розправи ухвалено резолюцію, котру подаємо в повній основі:

«Повага ситуації і питанє, що нас жеде в осени супротив важних близьких задач дер-жавних, вкладає на вірноконституційну шляхту обовязок, безвзглядно висловити свій погляд.

Язикові розпорядженя і їх генеза спонукали одну часть загнати в парламентарну опозицію, котра загрожує державну машину в єї руху, а другої части зовсім не вдоволили, лише розбу-дили в ній жадобу, котра перевисшає дотепер-рішні домаганя.

Найгіршіми однак проявами є явні, ємлілі і легкодушно заперечуючі існуючий стан правний *напади на конституцію* і єї правне значінє. Не промовляємо за увічненєм нашої кон-ституції а будемо все прихильні дальшому єї поступовому розвиткови. Але супроти тепер практикованого підкопуваня всіх основ нашого публичного права, вірноконституційна більша власність, вірна своїм традициям, стане в оборо-ні конституції з всею силою і з всім своїм впливом, в переконаню, що зрушенє наших кон-ституційних відносин рівнало би ся зрушеню звязній всеї монархії і великодержавного єї значіня.

Весь комплекс трудних питань відносних до національности і автономії, котрими нині євіт більше як коли небудь займає ся, а в пер-шій лінії управильненє *язикового питаня*, ском-промітованого нещасливо виданєм язикових роз-поряджень, вкладає передовсім обовязок на пра-вительство, утворити позитивну основу до *перего-ворів*, котра могла би уми успокоїти. Розуміє ся, що будемо підпирати горячо всі поважні і від-повідні змаганя до полагожденя народного спору.

Признаємо, що для коначного пожитя спіль-ного ріжних народностей в Австрії треба при-нести певні жертви, але в нинішних обставинах почувасмо ся до обовязку звернути бачність правительства, що німецьке племя не робить ні-чого злого, лише сповняє свій обовязок, коли супротив вибуялих державноправних і націо-нальних плянів боронить всіми силами запору-чених прав для збереженя і плеканя своєї на-ціональности. З тим почутєм сили і з достоїн-ством та обовязком німецького народу в Австрії вважаємо незгідним, що — як се в поодиноких случаях бувало — національна євдомість да-вала ся поривати до акції поза межами чорно-жовтими. Сей напрям осуджуємо і рішучо перед тим остерігаємо.

Особливу бачність звертає на себе посту-пованє правительства по зачиненю ради дер-жавної, оперте на тїм хибнім розуміню, що можна великий і в народі закоріненний рух при-гнобити поліційними мірами. Заборони зборів, оперті на дуже сумнівних основах правних, тай-ні інструкції поліційні, котрих політична мораль-ність підлягає сумнівам, причинили ся неперечно до розширеня руху.

Без ненависти і упередженя супротив ин-ших народностей, неповодуючи ся явними і

одну. Раз передали до міста курку, та веліли кушити мені кращу бинду, щоби на Великдень. Господи, що то за красна була. Я і не видержала та вплела єї зараз в неділю в косу, та пішла до церкви і вмисно стала на переді, щоби і мачошині дівки єї бачили. Се було якось у хрестопоклонну неділю, бо я в дядини була мало не рік; а людей зіпхало ся богато, бо у піст то і більше ходять до церкви.

Я вмисне але дуже уважно оглянула ся на них; Господи! аж горіли, а очи їм мало не по-вилізали, так гляділи на мою бинду. Я в ра-дощах перестояла службу Божу, а стиск такий був, що люди щораз обтирали піт з чола наче у Спасівку.

Аж виходжу перед церкву по службі бо-жій, та завважала, як мачошині дівки таки за-раз пішли до дому, та так якось поквално, як они ніколи того не робили. Гадаю собі: най там! певно побігли своїй мамуні розказати про мою бинду, тай захотілось мені на ню ще раз поглянути.

Я похилила ся, буцім то чоботи на нові поправляю, а то щоби коса упала мені з пле-чий наперед мене: я глянула та аж за серце стиснуло мене: коса без бинди! голісенька, та

ще розлетена! Сором взяв мене і злість. Я чим скорше косу під паху, та побігла до дяди-ни. Та як не розплачу ся, як не заведу, аж дя-дина гадала, що хто такий помер.

— А видиш, кажуть они; я тобі казала, що бинда аж на великодні євята, а у піст дів-кам не годить ся бинду носити. Добре тобі так! А я нової вже не куплю!

Мені ще гірший жаль, аж не знаю, що в мені дїє ся. Почала я гадати, хто би се мені таке зробив. Може парубок який із збитків! Ет, то пожартує, подрочить ся та віддасть. І вже я почала гадати на кравцевого Семка, бо він собі такий веселий і дівкам скрізь доску-лював. Я і потішила ся моєю думкою. На ве-чірню пішла я вже не взявши жадної бинди.

Аж розповіла я дівчатам коло церкви, яке мені лихо лучило ся: та всі чудували ся, бо такого ще в нас ніколи не бувало, щоби такої крадіжки хто допустив ся на косі дівочій, тай ще на євятїм місці.

Аж по вечірні зійшла ся зо мною Марися Гірникова тай повідає:

— Та я була також нині на службі божій, та стояла близько тебе, от таки за тобою, а коло мене зараз за тобою станула твоя сестра.

Она перетискала ся щораз дальше і дальше, аж стала за тобою. Я і бачила єї, як она мала в руках твою бинду, але стиск був такий, що я і нічого не виділа.

Ну! якось минув ся мій біль за тою бин-дою: парубок нікий не признавав ся до збитка того, та я дістала иньшу від дядини. Дарма, що закликали ся, що иньшої не куплять.

Минули ся євята великодні. Дядина під-дужали, такої цілком здорові стали. Ще за-держали мене, щоби їм помогла города сконати та обєяти его. Яб рада і на завєжди там ли-шити ся. Аж кинулась вже хопта; треба було грядки полоти. І дня не було, щоби мачоха не приходила за мною, бо бачите своїм дітям не веліла полоти, а ходити на заробітки, а сю ро-боту полишила для мене. Я знала се добре — але не просила ся мачохи: хотять послухати дядини, най оставлять мене у них, а як ні — то і ні; я ані словом не обєзвала ся за собою. Не послухала — я і пішла назад до дому, та взяла ся до тої роботи, котрій нема кінця, що-би християнини і руки і ноги зробив.

(Конець буде.)

скритими напастями, станемо ми в обороні наших земляків німецьких і обороні управненого становища Німців в Австрії з всею рішучістю. Лише кріпка ініціатива, оперта на австрійській ідеї державній, на повазі і справедливості для всіх, може допомогти.

Рішене кризи може відбутися, а наша вітчизна може бути обережена перед необчисленими небезпечностями, коли держава буде захищена перед державно правною реакцією, неясною в способах і цілях, і коли німецькому народові, найдавнішому в австрійській родині народів, о котрого непохитній вірності мала достойна династія стільки доказів століттями, буде забезпечене його управлене становище.

Телеграма з Праги до N. W. Tagblatt пустили вість про кризу міністерську. Гр. Бадені мав би уступити тирольському намістникові гр. Мервельдтові. Очевидно Німцям розходить ся о те, щоб вернути знов до свого верховодячого становища в Австрії. Навіть міністри Гавчови приписують, начеб він кував коромоли проти гр. Баденього, щоби стати міністром-президентом. На раді корони 13 липня, в котрій брали участь також обидва шефи правительств австрійського і угорського під проводом цісаря, обговорювано справи спільних делегацій. Однак рада державна ще не вибрала делегацій а N. fr. Presse грозило і в тій справі обструкцією. Взагалі ситуація вельми критична і поважна.

Турецкий султан дістав від усіх держав відповіді, котрі супротивлять ся его вимогам в справі тесалійській і мусить з того набрати переконання, що годі дальше числити на незгідність або зависть європейських держав. Сподівають ся в Царгороді, що на кабінетовій раді будуть зроблені уступки для європейських держав. Новий секретар державний німецький був у Відні на довшій аудієнції у гр. Голуховського і має товаришити німецькому цісареві в подорожі до Петербурга.

Француска праса занята вся подорожею, яку має відбутися президент Фор до Петербурга. Народне святю проминуло в Парижі зовсім спокійно.

Новинки.

— **Торжественне закінчене року шкільного** відбуло ся дня 15 с. м. богослуженем в церкві Успенія Пр. Б., котре відсвятював при участі дяконів катихит акад. гімназії о. Дорожинський. В богослуженю взяла участь руска молодіж всіх середніх шкіл з учителями і директорами. Прикінці відсвятювано пісню за Цісаря.

— **В справі рускої віділової школи женьської** відбула ся нарада в салі товариства «Просвіти», в котрій взяли участь окрім представителів руского товариства педагогічного і інтересованих родичів також члени Ради шк. кр. сов. Тороньський і Барвіньський та посол Танячевич. Рішено вислати депутацию до віцепрезидента ц. к. Ради шк. кр. з домаганем, щоби з новим роком шк. введено 1-шу класу віділову (інакше названу 5-ою).

— **Галицькі вибори перед найвисшим трибуналом.** В цвітні засудив львівський трибунал чотирох селян з Смереківця, обжалованих о злочин публичного насильства, доконаного в часі правборів на виборчій комісарі. Всі засуджені зголовили жалобу неважності, а найвисший трибунал судовий яко трибунал касаційний розсуджував сю справу на засіданю з 12 с. м. і відкинув єї яко неумотивовану.

— **Посол Шаер** не має щастя з судами. Невдавно засуджено єго, як знаємо, на 8 місяців вязниці, а тепер засуджено єго знов на 14 днів арешту за неприличне поведене супротив одного з урядників рянівського товариства задаткового в бюрі сего товариства.

— **Цар і царева** після найновіших вістей мають приїхати до Варшави 12-го вересня і забавлять 4 дни потім віддуть на кількатижневий побут до Спалі.

— **Страшний отець.** В Берліні найшов ся отець що вікном з четвертого поверха викинув свою доньку та й ще стріляв за нею з револьвера. Дівчину найдено з розтороченою головою. Винник того звірського злочину допустив ся єго по п'яному.

— **Справу самоубийства** б. п. Мальвіни Міссонівни заняла ся вже прокуратория державна.

В наслідок єї розпорядження відбувала ся дня 14 липня на янівській кладовищі судово-лікарська обдукция, при чім сконстатовано, що Міссонівна не була в поважнім стані. Після сего акту застановив слідчий судия цілу справу.

— **Походжене декотрих звичаїв, заховуваних цивілізованими народами,** найшло таке пояснене в одній книжці, посвяченій історії цивілізації людскої. Знимане капелюха має початок в зниманю шелома через рицаря, котрий віддавав ся на ласку і неласку противника. Подане руки перед битвою було взаїмним зарученем, що битва буде ведена чесно. Один вязень француский скористав з повишого звичаю, будучи засудженим на боксоване з муриньским атлетою; не маючи понятя о боксерстві, стиснув правицю свого противника так сильно що єї змяжджив. Уклін є остальним слідом похилення плечій через невільників, готових прийняти бите від свого папа. Шпильки до волося є здрібнілими штилетиками, яких уживали і доси уживають воячки-успособлені Сицилійянки. Заушниця в часах невільничтва улекшували ведене ряду невільників і доси символізують они підданство жєнщин супроти мужчин.

— **Ворог поцілуїв.** Др. Вальвасорі, звістний лікар-гігієніст в Медіолянї, є безпощадним ворогом поцілуїв. «Поцілуї — говорить учений в своїм публичнім відчиті — є ворог людскости, що спроваджує на нас хориби губ, гортанки, легких, дифтерит і сухоти». Горяче бажане коханка «поцілована чорного волося любові» переведене на язык гігієни, значить: «хочу спровадити на себе рака гортанки». Пістолетовий вистріл в плечі є рішучо менше небезпечний, як кожде, так невинне на погляд диткнене уст. «Волівбим видіти свою дитину — говорить Вальвасорі — ідучу по гімзі, положенім 20 метрів над землею, ніж бачити ціловану або цілюючу. Хочеш сповнити самоубийство, цілуй ту хорошу даму, що впала тобі так в око; небачний, цілуй клініку слабостей стягаєш на себе». В остаточнім заклоченю гігієніст є за рішучим усуненем поцілуїв з порядку денного людскости; практици єї належало би полишити лише звірятам. Щасливі звірята!

— **Штудерний злодій.** Один берлинський цикліст відпочивав за містом в городі реставрації а своє колесо поставив зараз коло себе. За хвилину надїхав якийсь другий цикліст, приперев своє колесо до плота а сам увійшов до города і приступив до столика, де сидів тамтой. Новий «товариш колеса» представив ся урядником судовим з Шарлотенбургга і завів розмову про спортові справи. Втім якийсь чоловік сїдає на єго колесо, котре стояло за плотом і утікає. «Украли мені ровер» скликнув урядник, «позвольте мені на хвилику свого, я єго зараз дожену» — і не чекаючи відповіді взяв колесо від стола, сїв і поїхав. І бути може що дїгнав тамтого, але і сам вже не вернув ся назад, бо все те була лиш злодійська штучка.

— **3 Копенгаги** доходить вісти: Дня 12-го липня вїїхав на домашнім двірці поспішний поїзд на особовий. Поторощених 8 возів а 40 людей убитих.

— **Не можна бути занадто чемним** в судовій салі, як о сїм учить трагікомічна подія, що лущила ся сими днями в Познаню в часі засідання лавничого суду. Один з лавників пчихнув, — на що з посеред публичности відозвало ся голосне «на здоровле». Предсідатель узнав се «желане» за обиду трибуналу, велів сего, що так відозвав ся, привести перед судиїв і засудив на 3 дни арешту. Був то робітник. На приказ судиї відведено єго зараз до вязниці.

— **Подвійне самоубийство.** В понеділок рано приїхали до Берна австрійського двоє молодих людей. В готелю «Славія» записали ся на мельдунковій картці: Яков Літван ц. к. надпоручник з Мукачева з жєною. В комнаті замкнули ся і не виходили цілу добу. Се спонукало готелєву службу, що стала добувати ся до їх комнати, а відтак виважила двері. Найшли тільки два трупи. Обое подорожні ще держали револьвери в руках, котрими відобрали собі жите. Они сиділи на ліжку і рівночасно вистрілили до себе в уста. Доходження показали, що се були брат і сестра. В позіставлених письмах находить ся заява, що добровільно відбирають собі жите і просять, щоби їх матір в Мукачеві обережно повідомити про страту обоїх дїтїй. Яков мав 32, єго сестра Павлина 29 років. Причиною самоубийства були неприємности службові Якова, в котрі замішала ся була також єго сестра, бо обое з братом дуже любили ся.

— **Укараний князь.** Загально звістно, що англійска королева є завзятою неприятелькою курєня тютюну. Не лише не позваляє нікому курити

в своїй присутности, але доказ сей розтягає ся навіть на ціле окружене, звідки лише дим міг би передерти ся до єї комнат. Навіть чоловік королевої підлягає тим розпорядженням. Однак случило ся раз, що королева, котра має дуже ніжний змисл нюху, почула в своїй палаті легкий запах тютюну. По докладних дослідах переконана є, що виновником був тоді ще малолітній князь Валї. Королева укарала за се сина 30-дневним комнатним арештом, а бідний князь не сьмів дійсно через цілий місяць виходити з комнати. Очевидно, що кари сеї ніколи не забав і по нинішній день не відважить ся близько своєї матери закурити хочби легкого папіроса.

— **Просьба до Преч. руского Духовенства** в справі виратованя бідного селянина Я. К. з Л. (повіта перемишлянського) з нещастя, в котре попав з причини поруки за свого (помершого) сьвященника. Датки, котрі на мій поклик вплинули на річ нещасливого селянина Я. К. з Л., — а за котрі я в імя доброї справи сердечно дякую — виказують після прилюдного справозданя Впр. о. Декана Танчаковского суму 124 злр., отже заледво є ту часть суми потрібної до виратованя єго з пропасти. Прошу Впов. Отців і дорогих в Христі і в народі Братів, щоби поскорили з своїми датками. Тут заангажована наша сьвященнича народна честь і наш народний сьвященничий інтерес. Нам треба в нинішних часах фактів один за другим, *фактів солідарности* нашої, бо тільки они можуть по Бозі, за Божою помочю бути правдивими і певними нашими оборонцями. — Всі датки прошу посилати не до мене, але на адресу Впр. о. Декана нараївського Олександра Танчаковского, пароха в Дунаєві (почта Дунаїв). Всі инші рускі газети, близькі інтересам нашого Духовенства, прошу о ласкаве подане сеї поновної просьби в найближшій числі. *Данило Танячевич.*

ПОСМЕРТНІ ₴ ВІСТИ.

Винкентія Калужняцка, вдова по пок. о. Єр. Калужняцкім з Туря, а мати дра Ем. Калужняцкого професора черновецкого університету, о. Теоф. Калужняцкого пароха в Загірю і Корн. Калужняцкого аптикаря в Угнові — упокоїла ся 11 н. ст. липня в 82 р. жита. В. і. п.!

Марія з Чичкевичів Винтонякова упокоїла ся дня 10 с. м. в домі свого сина о. Карпа Винтоняка, декана олеского, пароха в Утішкові, в 75 році праведного жита. Покійниця ще на своїм господарстві в Калуні удержувала у себе дїти селянські, з котрих неодна випровадила на люди. В. і. п.!

Цінник львівської палати торговельної і промислової.

Львів дня 15. липня 1897.

I. Акції за штуку.

	пла- тятъ зл. кр.	жада- ють зл. кр.
Зеліа. г. Кар. Людв. по 200 зл. мк.	216	219
Зеліа. Львів-Черн.-Ясси по 200 зл. валь. србл.	286	289
Банку гіпот. гал. по 200 зл. в. а.	386	396
„ кред. гал. по 200 зл. в. ав.	—	210
Гарбарій в Решові по 200 зл. в. ав.	195	205
Фабрики вагонів в Сяноку перед тим Ліпінського по 500 кор. в. ав.	250	260

II. Листи заставні за 100 зл. в. ав.

Банку гіп. г. 5% в. ав. з 10% пр.	110 80	111
„ „ „ 4 1/2% „ „ лос в 50 л.	100	100 70
„ „ „ 4% „ „ в боль. по 200 К.	96 70	97 40
„ краєв. 4 1/2% в. ав. лос в 51 л.	100 50	101 20
„ „ 4% в. ав. лос в 57 л.	97 50	98 20
Тов. кред. гал. земс. 4% (перша еміс.).	97 80	98 50
„ „ „ 4% лос в 41 1/2 літ	97 60	97 80
„ „ „ 4% „ в 56 літ	97 30	98

III. Обліги за 100 зл.

Гал. фонду пропнац. 4% в. ав.	98	98 70
Буков. „ „ 5% „ „	102 75	—
Комунальні Банку кр. 5% (2 ем.).	102 40	—
„ „ 4 1/2% (3 ем.).	100 40	101 10
Зеліанці льокальні 4% по 200 кр.	96 50	97 20
Позички краєв. 6% ва. з року 1873	103	—
„ „ 4% „ „ 1891	—	—
„ „ 4% „ „ по 200 кор. з р. 1893	97 80	98 50
„ м. Львова 4% „ „ по 200 кор.	97 10	97 80

IV. Лоси.

Міста Кракова	26	28
„ Станіславова	42	—

V. Монети:

Дукат цісарський	5 60	5 70
Наполеондор	9 48	9 58
Пів-імпериял	9 55	—
Рубель російський срібний	1 20	1 25
„ „ паперовий	126 30	127 30
100 марок німецьких	58 40	58 90

Гігієнічна охорона для пань

є найвигіднішою і найлучшою.

Перевиснає всі дотеперішні спеціаль-
ности гумові.

Картон 2 злр.

Головний склад комісовий в аптиці
під
»СРІБНИМ ОРЛОМ«
Зигмунта Рукера
у Львові. 161 8—?

Розклад їзди поїздів залізничних

обов'язуючий від 1. липня 1897.

(Приїзд і від'їзд поданий після часу середно-європейського).

Поїзд		Поїзд	
посп.	особ.	посп.	особ.
приходить о годині		приходить о годині	
до Львова		зі Львова	
7:30	з Іцкан	6:00	до Підволочиск з голови двірця
7:50	" Янова	6:10	" Іцкан
7:52	" Тернополя на Підзамче	6:15	" Підволочиск з Підзамча
8:05	" Лавочного	6:45	" Іцкан
8:15	" Тернополя на головний дворець	8:40	" Кракова
8:25	" Сокаля	8:55	" "
9:10	" Кракова	9:20	" Скольного (до Гребенова від $10\frac{1}{7}$ — $31\frac{1}{8}$)
10:35	" Ярослава	9:25	" Сокаля
1:15	" Янова	9:40	" Янова
1:30	" Кракова	10:05	" Підволочиск з головного двірця
1:40	" Скольного (Гребенів від $10\frac{1}{7}$ до $31\frac{1}{8}$)	10:27	" " з Підзамча
1:50	" Чернівць	10:45	" Іцкан
2:15	" Підволочиск на Підзамче	1:04	" Янова (лиш в неділі і свята)
2:30	" " " головний дворець	1:55	" Підволочиск з головного двірця
5:25	" Сокаля	2:08	" " з Підзамча
5:35	" Підволочиск на Підзамче	2:31	" Брухович що неділі і свята до дальшого зарядження
5:45	" Іцкан	2:40	" Чернівць
Ніч		2:50	" Кракова
3:04	з Підволочиск на Підзамче	3:00	" Янова
3:30	" " " головний дворець	3:05	" Скольного (від $1\frac{1}{5}$ до $30\frac{1}{9}$ з Стрия)
5:10	" Кракова	4:40	" Ярослава
6:00	" Підволочиск на головний дворець	3:40	" Зимної води що день до дальшого зарядження
6:55	" Кракова	3:48	" Брухович
8:00	" Янова тільки в неділі і свята що день а від $10\frac{1}{8}$ до $31\frac{1}{8}$ в будні дні	Ніч	
8:15	" Брухович тільки від $20\frac{1}{8}$ аж до дальшого зарядження	4:40	до Кракова
8:45	" Кракова	5:20	" Лавочного
8:49	" Брухович тільки від $1\frac{1}{7}$ до $20\frac{1}{8}$	6:24	" Янова лиш в будні дні
9:01	" Янова (від $15\frac{1}{8}$ дня $31\frac{1}{8}$ в неділі і свята)	6:45	" Кракова
9:10	" Іцкан, Бергомету з виїзном понеділка	7:05	" Сокаля
9:30	" Кракова	7:25	" Тернополя з головного двірця
9:43	" Підволочиск на Підзамче	7:30	" Лавочного
9:50	" Іцкан	7:47	" Тернополя з Підзамча
10:00	" Підволочиск на головний дворець	8:50	" Янова в неділі і свята
10:20	" Скольного (лиш від $1\frac{1}{8}$ до $30\frac{1}{8}$) Стрия, Хирова	10:30	" Іцкан
12:10	" Лавочного	11:00	" Кракова
		11:37	" Підволочиск з головного двірця з Підзамча

ЗАМІТКА: Пору нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

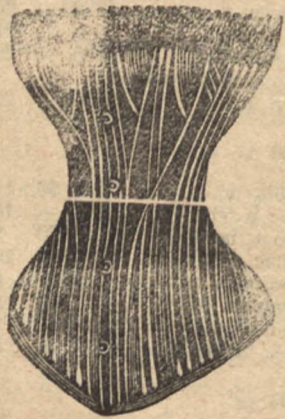
АНТІН ПІЗУНЬСКИЙ

Львів, Академічна 12.

Богато заосмотрений на кождий сезон

Магазин конфекції дамскої

поруває завсїгди наймоднійші Сукні до проходу, Костюми ранні, Матини, Шляфроки, Пенюари, Блюзки, Сорочки, Гальки з наймоднійших матеріалів, дешевше ніж деінде. 151 16—47

Ново отворена робітня
Горсетів, Рукавичок і Бандажів
С. Гальянтовского

у Львові, площа Бернадинська, число 3.
виконує на замовленя:

Руптурові бандажи, паси на живіт, ортопедичні горсети і звичайні, кулі, шудла, машини на ноги, суспенсорія, рукавички «глассе», дунські і козлові. Оправляє: подушки, шапки, шельки, екрани, диваники, тасьми до дзвінків і т. д. в як найкоротшій часі по найнищих цінах. 158 5—10

Марцелій Гонсьоровский

тапцер і декоратор

у Львові, улица Личаківська ч. 22.

приймає всякі замовленя на роботи входячі в обсяг тапцерства і декораций як: оббиване меблів, урядженє покоїв, виклеюванє покоїв тапетами а разом завішуванє фіранок виконує з комфортом і т. д.

Всякі порученя виготовлює по доступних цінах і в найкоротшій часі.

157 6—10

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовленя і посередничить в закупні:

Світло церковне

впрост з фабрики Іа по 70 зр., Па по 64 зр. за 100 кіл. лосо фабрика.

Вино

в бочках о 135 літрах, а то Самородне почавши від 70 зр. за бочку лосо місце продукції.

Зі складів висилає: **КАВУ** по 5 кіл.

посилках почт. в ціні по: зр. 9-20, 10-20, 10-70, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко

ВИНО в 5 кіл. барилках по зр. 3—, 3-70, 4-10, 4-90 франко. — Інші товари по

уміренних цінах. 57—?

Кароль Домічен

електро-механік у Львові

ул. Сикстуска ч. 23
газовим мотором двигане

ул. Хорущини ч. 11
старано устроений фаховий

Заведене

Варстат

електро-механічне

длянаправи роверів

заводить найтривальше і найдешевше:

удержує на складі славно-звісні світові

дзвінки електричні, телефони, громозводи і такі інші.

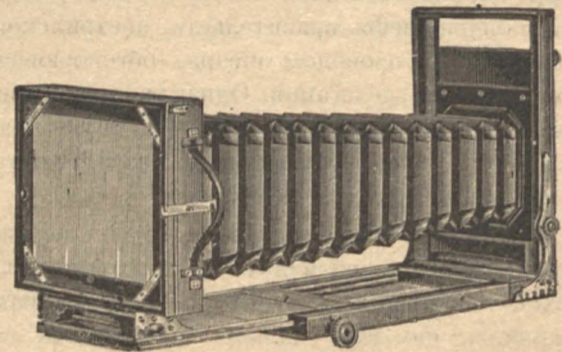
Ровери «Адлер» разом прибори: гуми, ліхтарки, дзвінки і т. д. найлучшого рода.

Всякі напрямки орудує як найсовітнійше.

160 6—10

Перший християнський

ново отворений склад апаратів і всіляких приборів

до заводої фотографії і для П. аматорів

поруває низше ціні у всіх фірмах краєвих і заграничних.

Апарати від 6—250 зр. на складі. — Висилка на провінцію відвотною почтою виконує ся. — Найбільший і найдешевший склад всіляких приборів до фотографії. На жаданє випозичає ся апарати до великості 24:30 (за винагородою 2% вартості апарату) з об'єктивами Voigtlander'a, Steinheil'a, Goerz'a і т. д.

Едмунд Бродковський

Львів, ул. Камінна 3.

131 6—140

(vis á vis школи реальної).

„ДНІСТЕРЪ“

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львові в домі „Просвіти“ Ринок ч. 10.

перше і одинокє руске товариство асекураційне припоручене Всч. Духовенству і всім вірним через Ем. Кард. Митр. і Преосв. Еп. Ординарияті всіх трех Епархій, обезпечає будинки, худобу, господарські знаряди, збіжжє в зерні і солоні, сіно в стогах і будинках против шкід огневих за можлпно найнищою оплатою.

Школи ліквідує ся і виплачує ся сейчас по пожарі а договори заключені з першими Товариствами контраасекраційними подають „Дністрови“ можність обезпечувати і виплачувати і найвиші суми.

Поліси «Дністра» приймає Банк краєвий при позичках гіпотечних.

На житє можна обезпечити ся через „Дністеръ“ після всіх можливих комбінацій в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає як найкористнійші услівя і видає поліси і квіти в рускім язичі.

Товариство взаїмного кредиту „Дністеръ“ стоваришенє зареєстрованє з обмеженою порукою, приймає від своїх членів і третих лиць вкладни до опрочентованя по 5%. Гарантія цілковита. Уділи по 50 корон. Позички уділяють ся тільки властителам реальностей, вільних від тягарів, за порукою двох членів. З позичок відтягає ся десята часть на уділ.

Зголошеня о уділенє агенції в місцевостях де «Дністеръ» не є заступлений, приймають ся.

(54—?)

1000

туток цигаретових за 1 зр. поруває фабрика туток

АНТОНІНИ МАЗУРКЕВИЧ

Львіа, улица Галицка число 12.

Замавляючим 5.000 туток разом опакованє і відсилка франсо.